

[Landbrugsministeren.]

både i producent- og forbrugerpriser og i forsyningerne, og det kan hverken producenterne eller forbrugerne være interesseret i. For at undgå at en sådan situation opstår, må prispolitikken føres på en måde, som kan skabe stabilitet i forsyninger og priser.

Med hensyn til forhandlingerne i Ministerrådet om fastsættelse af landbrugspriserne for 1974-75 vil jeg gerne understrege, at det er de retningsgivende og de garanterede mindstepriser, vi skal fastsætte, det er ikke de faktiske markedspriser; de fremkommer stadig som et resultat af udbud og efterspørgsel. Selv om de aktuelle markedspriser ligger over de garanterede mindstepriser, som de gør det for hovedparten af de varer, Danmark producerer, har det imidlertid alligevel stor interesse og stor betydning, at disse sikkerhedsnetpriser ikke kommer ned på et for lavt niveau, for det, vi kan frygte i Danmark i øjeblikket og i England, er, at hvis baconpriserne kommer for lavt ind i mindstepriserne, får vi en nedgang i svinekødproduktionen, og denne nedgang vil utvivlsomt føre til højere fødevarerpriser. Og det kan, som jeg sagde før, ingen være tjent med. Vi må derfor tilstræbe, at forhandlingerne om de garanterede mindstepriser får et resultat, der kan bidrage til, at produktionen ikke falder på det område, hvor vi har mangel, således at vi opnår den stabilitet, som begge parter er interesseret i.

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard stillede vedrørende Kommissionens prisforslag, kan jeg sige, at regeringen bedømmer Kommissionsprisforslaget som et realistisk udgangspunkt for de forhandlinger, der skal føres i februar måned, og jeg kan sige, at vi i landbrugsministeriet i øjeblikket arbejder med udformningen af et dansk oplæg til forhandlingerne, som skal føres den 11.-12. februar, og som forhåbentlig kan afsluttes i februar måned og komme til at gælde allerede fra marts.

Vi vil forelægge folketingets markedsudvalg dette forhandlingsoplæg og først på det tidspunkt bede om mandat.

Det er, hvad jeg kan sige i øjeblikket.

Førmanden:

Vi går derefter over til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er 10 minutter, for andre talere 5 minutter. Jeg beder de

medlemmer, der ønsker ordet, om at melde sig.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne takke de tre ministre for deres svar. Men det forekommer mig, at der manglede lidt klarhed og skarphed, og der var stadig enkelte af spørgsmålene, man ikke fik noget svar på.

For at begynde med den sidste minister, landbrugsministeren, vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, at regeringen ikke på nuværende tidspunkt kan give udtryk for andet, end at Kommissionens prisforslag er et realistisk udgangspunkt for forhandlinger. Jeg synes nok, det må være rimeligt, at man her i folketinget bliver gjort opmærksom på, hvad regeringens hensigt er. Har man ændringsforslag til Kommissionens forslag, og går de da i den retning, som venstres ordfører ønskede de skulle gå? Venstres ordfører meddelte, at han ønskede, man skulle følge landbrugsorganisationernes ønske om højere priser, end Kommissionen har foreslået. Jeg ved ikke, om venstres ordfører i denne anledning talte som repræsentant for Landbrugsrådet, men mig bekendt har de ingen ordfører her i folketingssalen, og altså må det vel være som repræsentant for de 22, der nu danner regeringen. Derfor mener jeg, det er tiltrængt med lidt større præcision fra landbrugsministerens side i denne sag, end han lagde for dagen for et øjeblik siden.

Landbrugsministeren svarede heller ikke på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen ville iværksætte foranstaltninger eller i det mindste undersøgelser, som sikrer, at de nedsættelser i producentpriserne, som skal finde sted for visse af landbrugsvarerne efter Kommissionens forslag, også slår igennem i forbrugerpriserne, og det gælder netop for områder, hvor der vil være tale om, at priserne er de reelle priser og ikke kun de vejledende.

Udenrigsministeren svarede ikke på det spørgsmål, jeg stillede ham, og som jeg synes er et meget centralt spørgsmål, nemlig om det er et udtryk for en ny stil i den danske markedspolitik, at man sender embedsmænd til Ministerrådsmøder, at man ikke engang sender en anden minister end udenrigsministeren, hvis denne ikke kan deltage.

Jeg er ikke sikker på, at det møde, der